

Jubileum Terugblik

Zomers kopje koffie met een praatje, cakeje of koekje

Zoals ik u in ons vorige nummer van 'Samen Kerk' schreef, was onze kerk in de maanden juli en augustus vier ochtenden open voor buurtgenoten, geloofsgenoten en iedereen die zomaar langs kwam fietsen of wandelen.

Samen met Tim Bottema bereidde ik deze ochtenden voor.

Tijdens die ochtenden was voor het laatst de fototentoonstelling te bekijken. En Johanna van Nieuwstadt en Korine Hazelzet waren op twee ochtenden aanwezig om rondleidingen te geven.

Op het altaar stonden de prachtige kelken en broodschalen uitgestald en er waren stola's in diverse kleuren bij twee gebedsmantels gehangen. De wijwaterkwast kon bekeken worden en ook het wierookvat. We hadden de Paaskaars aangestoken en er brandden in de hele kerk kaarsjes bij de diverse heiligenbeelden. Er klonk ijle meditatieve muziek en op twee ochtenden kwam Fred Landman op het orgel spelen en speelde Nicolette van Doeveren op de dwarsfluit. Voor jongeren gebruikten we de fotospeurtocht, die Arja had gemaakt voor de rondleidingen van de kinderen van de Theresiaschool. Voor de allerkleinsten hadden we kleurplaten. Een oudere folder over de kunstschaten van onze kerk, die door Johanna was geschreven, werd in een nieuw jasje gestoken en iedereen die kwam, kon er een krijgen.

De allereerste ochtend begon niet al te best! Het was de ochtend van die ene storm in juli! Er kwam welgeteld één persoon. Mijn eigen overbuurvrouw! Drijfnat zag ik haar aankomen vanuit de Palestrinalaan, maar heel gemotiveerd om alles te zien! Gelukkig kwamen die ochtend degenen die normaal op het kerkelijk bureau zouden koffie drinken, ons gezelschap houden.

De andere ochtenden kwamen tientallen buurtgenoten, toevallige passanten of mensen uit onze eigen geloofsgemeenschap. Sommigen om alleen maar even een kopje koffie te drinken. Anderen om eens de tijd te nemen om de tentoonstelling rustig te bekijken en rond te wandelen. Mensen raakten gemakkelijk met elkaar in contact. Er kwamen twee vrouwen onafhankelijk van elkaar binnen, die elkaar van de yoga kenden. Voor het eerste konden ze eens met elkaar praten (dat mocht niet in de yogales!). Een oudere man vertelde dat

hij zo graag nog eens zou willen schaken en meteen ging iemand voor hem op zoek naar een schaakmaatje. Een oma kwam met haar vierjarige kleinzoon binnen. Hij kon zijn oma al van alles laten zien in de kerk, omdat hij met zijn klas een rondleiding had gehad. Hij was pas vier! Echt heel schattig hoe hij oma bij de hand nam en de tekening liet zien, die hij met zijn klasgenootjes had gemaakt als cadeautje voor onze kerk.

Twee basisschoolleerlingen, die door hun moeder meegetroond werden, vonden het geweldig om eens in ons gebouw te komen. Ze wonen vlakbij en waren nog nooit binnen geweest. Ze waren best wel onder de indruk van alles wat ze zagen. Hun moeder vertelde hen over de verschillen tussen protestantse en katholieke tradities en gebruiksvoorwerpen. Ze veerden helemaal op toen ik zei dat ze de bel mochten luiden, die de koster altijd bij het begin van de viering luidt. Ze vonden het ook heel bijzonder om de biechtstoelen te zien en over de betekenis van de biecht te horen. Ze gingen er natuurlijk ook zelf even in en gingen met elkaar aan weerszijden van de biechtstoel praten over de gevolgen van het stiekem snoep pakken. Eigenlijk verwachtte ik alleen maar gegiechel, maar ze waren best serieus.

Hele kleine kinderen, die met opa en oma mee kwamen, vonden het heerlijk om de kleurplaten te kleuren. Opa en oma wisselden elkaar dan af om rond te lopen en rustig alles te bewonderen.

Intussen werd er veelvuldig koffie geschonken en werden koekjes gepresenteerd.

Een man kwam langs die een afscheidsviering van zijn vrouw een aantal jaren geleden in onze kerk had gehouden. Hij vroeg of hij nog even piano mocht spelen. Hij had dit ook tijdens haar uitvaart gedaan. Even later klonken prachtige tonen door de kerk. Degenen die nog aanwezig waren, werden er even stil van.

Tim en ik hebben deze ochtenden samen vorm proberen te geven en er zijn heel veel mensen die hierbij een handje hebben geholpen. Daarvoor superveel dank allemaal! Het was een prachtig plan, dat werkelijk de moeite waard was om te organiseren. Er was veel waardering voor van degenen die langskwamen en wie weet is er voor de stille zomers een nieuw idee ontstaan voor de toekomst.

*Hartelijke groet, namens de lustrumcommissie en ook namens Tim Bottema,
Janine Noten*